

הקדמת המוציא לאור

אודה ה' מאוד בפי, על שזיכני לראות בקיום שאיפת ליבי, בהדפסת החיבור הנפלא "חלונו של דוד", הפותח שער לכל איש ישראל, לשפוך נפשו בפרקי התהילים של נעים זמירות ישראל, מתוך התרגשות והתעוררות מיוחדת, על ידי הבנת מאורעות דוד המלך בגוף ובנפש, אשר קדמו לגילוי ולכתיבת הפרקים הקדושים.

מזה שנים רבות המה ליבי להוציא לאור עולם חיבור כזה, גם על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי, עד אשר סיבבו נפלאות ההשגחה שאפגוש בידי עוז, הרב חיים גרליץ שליט"א, אשר צלל בספרים ובמדרשים והוציא את מחשבתי הטובה מן הכוח אל הפועל.

זכות יקרה זו איני תולה בעצמי, אלא בזכות הקדושים אשר בארץ, אשר על עפר קבריהם תשתפך נפשי מעת לעת, ואשר בשבתי על ציוניהם הקדושים נדלקה בליבי אש הרצון לזכות את ישראל ביצירה מיוחדת זו.

ראשית המחשבה התנוצצה בי על קבר הקדוש המלובן רבי חיים פינטו במרוקו, שם שפכתי צקון לחש בפרקי תהילים, והשתוקקתי מאוד להרגיש בכוונת המשורר על דרך הפשט והאופן בו אוכל לקחת חיזוק לנפשי. ביתר שאת אחזוני שרעפי על ציון הרה"ק רבי ישעיה מקרעסטיר, אשר שורשי משפחתי בקהל שומעי לקחו והמסתופפים בצילו, והחוט המשולש לא במהרה יינתק, עת עמדו רגלי על מבחר קברים, ציונו הקדוש של הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא בבישטינא, שם הרגשתי קול קורא בי לאמור, חוש וסיים את המלאכה לזכות את ישראל.

ובכן, נדרי לה' אשלם וחסדי ה' אזכיר, על שלא השבית לנו גואל ונתן לנו ללכת על קברות הצדיקים ולראות עין בעין את רושם פעולותיהם הקדושות בגנזי מרומים למען המעתירים על ציוניהם, ועל חבל הצדיקים שבדורנו הפותחים שערי אורה לעם מבקשי ה' בדיבורי אמת משובבי לב ונפש.

והנני תפילה כי פעולתי זו תתקבל לרצון לפני אדון כל, וימצאו המתפללים קורת רוח ומרפא לנפש בדברי ספר קדוש זה, המושתתת כל כולו על דברי חז"ל ומפרשי התנ"ך, בתוספת ביאור מספרי הקדושים אשר מעולם אנשי השם, ועל ידי אמירת תהילים תתעורר חבצלת הראשון לשיר בקול נעים גילת ורנן במהרה בימינו אמן.

ספר דוד

"דוד המלך ע"ה, היה תמיד נרדף מבני אדם ומסוכן ממש למות בידיהם, ועל ידי זה שם נפשו בכפו, והולך ומתחזק תמיד בעבודת השם במחשבתו הזכה באהבה רבה ושמחת לבב, בשירות ותשבחות, עם מסירות נפש ממש, בחשבו: מה אם יהרגוני, גם כן אני צריך לחזור לאבי שבשמים לעמוד לפניו!"

(הרה"ק רבי ישראל מקודניץ זי"ע, עבודת ישראל, ואתחנן)

ספר התהילים הקדוש שחיבר דוד המלך עליו השלום, נעים זמירות ישראל, הינו עמוד התפילה מראשית ועד אחרית כל הדורות.

כל תפילה הנישאת אי שם בעולם מלב יהודי כוסף, הינה ענף מנשמת דוד המלך שהיה התפילה בעצמה, וכשם שכתב: "ואני תפילה".

עוד בזמן אדם הראשון, כאשר שפך תפילה נסערת לזכות לתשובה לאחר החטא, הייתה זו נשמת דוד המלך שהתנוצצה ושפכה את המילים הלוהטות, וכפי שמופיעה התפילה בספר תהילים: "מזמור שיר ליום השבת" (עי' בראשית רבה כ"ב).

גם האבות הקדושים בשפכם צקון לחש, אחזו בכינור התפילות הקדוש של דוד המלך, כאשר לאחר מכן נחקקו תפילותיהם על ידי דוד המלך בעצמו.

וגם כל יהודי בהשתפך נפשו בתפילתו, הרי הוא נדבק בנפש דוד המשורר ברוח הקודש, ומילות תפילתו מתנוצצות בין פרקי ספר התהילים, מצטרפות אל זעקת הנצח של עם הנצח.

ספר תהילים "חלונו של דוד", פותח חלון אל חיי הקדושים, אפופי הרז ורדופי התלאות, של עמוד התפילה, דוד המלך עליו השלום.

חיי דוד המלך הינם מקשה אחת של זעקה אל ה', שירה לה', שיחה עם ה' והתחזקות עם ה'.

מאורעות חיי הצמיחו את התפילות הכי קדושות ומופלאות, הקושרות את האדם אל הקב"ה, בכל מצב שרק לא יהיה.

אין יהודי שגורלו לא כרוך בגורל דוד המלך.
אין יהודי שליבו אינו חלק מליבו של מלך ישראל.
כל כאב שיהודי חש ויחוש אי פעם, כבר עבר בליבו של דוד המלך, שהיטיב לחרוט את המילים, שיטיבו באותה שעה לנפש הדוויה.
יהודי אף פעם אינו לבד, והדרך שלו לחוש זאת בשעת צרתו, היא באמצעות ספר התהילים.
לא יקר הוא ספר התהילים. בפרוטות ניתן לרוכשו. אך מעניק הוא ליהודי את כל אשר הוא זקוק לו.

נוטה האדם לחשוב, כי צרה כמו שלו, מעולם לא הייתה. אולי משום שהינו מרגיש אשם בצרתו, ואולי משום שצרתו היא עצם ההתרחקות מהש"ת, והיא גורמת לו לחשוב שה' אינו חפץ בו חלילה.

אך דוד המלך כה מרבה לדבר על צרות מעין אלו. כה מרבה הוא לדבר אודות מחלות נפש שסבלן נורא והקושי לדבר עליהן מעצים אותן שבעתיים. מספרים פרקי מזמוריו על איש בודד ונרדף, שאפילו משפחתו הכי קרובה אינה ניצבת לצידו בשעת צרתו; שחבריו מספידיים אותו, ואחרים אפילו מייחלים למותו; על אדם שישועתו מתעכבת חודשים ושנים, ושכל יום חולף, רק מרחיק ממנו את התקווה; על אדם שצועד לאור אמת פנימית שהכל בזים לה, ובאין לו על מי להישען, הרי הוא מחזק את עצמו, ומדבר על ליבו לילה לילה, דברי אמונה וביטחון.

מספרים הפרקים על מי שסובל מרורות, אך בנוסף לכל, גם קשה לו להתפלל. קשה להתפלל כאשר אלפי תפילות קודמות לא נענו. קשה להתפלל כאשר ייסורי השעה גוזלים את טיפת יישוב הדעת האחרונה ושואבים את תמצית כוחות הנפש לצורך הישרדות. בלב מדבר שומם ומוכה שרב, אפילו לא ניתן לפצות את הפה החרב והמשווע לטיפת מים.

אך סופו של הסיפור הוא שירה רוויית גיל על חולה אהבה שאמונתו התגשמה. וזהו גם הפרק האחרון בסיפורו של כל יהודי.
כך גם יסתיים סיפורו של עם ישראל הגולה אלפיים שנה בדרך אל חוף התקווה.
אנחנו נבקש אז מילים לבטא את עוצמת השמחה, וגם אותן נמצא בספר התהילים.

"חלונו של דוד" אינו עוד פירוש על ספר התהילים, כי אם תיאור מפורט מהמקורות, על מאורעות החיים הייחודיים שקדמו לחיבורו של כל פרק.

זו היא הדרך המופלאה למצוא את עצמנו, עם כאבינו ותחושותינו, בתוך ספר התרופות שנכתב עבור מחלות גופינו ונפשיותנו.

למקרא פרקי המבוא המיוחדים לכל פרק, נמצא מנוח בין מילותיו המנחמות והמלטפות של דוד המלך, ואף נשכיל לצאת קמעה מתוך צרותינו אנו, ולזעוק על צערם של ישראל, שהינו בעצם צערה של השכינה הקדושה המצירה עמנו בצרתנו זה אלפי שנים.

פרקי המבוא והפירוש הקל המשולב בהם, נכתבו על פי דברי רבותינו המפרשים, אך בעיקר על פי דברי חז"ל בגמרא ובמדרשים, אשר חקקו לדורות את סיפור חייו של נעים זמירות ישראל.

יהי הספר הקדוש הזה, נבואת נחמה ויד מלטפת עבור כל יהודי המשרך את דרכו בשבילי חייו, מחפש אלומות אור ומשווע לחיבוק אמיץ שאין בידי אדם להעניק.

אחוזה קידה בפני ריבון כל העולמים, אשר בידו מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש, על התעוררות הרצון שנטע בליבי, לשוטט בספרים ולהעלות עלי ספר, פרקי קודש אלו, לנפשי הענייה ולכל דורש.

אודה בכל לב למורי ורבי, כ"ק הגה"צ המקובל רבי יצחק משה ארלנגר שליט"א, אשר השליך עלי את אדרת חכמתו והפיח בי רוח אמת לדורש את ה'.

ועל עט הברזל שהופקד בידי, אשגר תודה אל מעכ"ת אבי מורי עטרת ראשי, הגה"ח רבי מרדכי גרליץ שליט"א, ספרא רבא ומעוז החכמה, שהכה על ראשי כמלאך ודחק בי להוציא את מחשבתי הטובה מן הכוח אל הפועל.

תודה מיוחדת אשגר קדם מו"ח, דומ"ץ בעיה"ת בני ברק ובעמח"ס "עירוב תבשילין הערוך" ושא"ס, הרה"ג ר' ישראל דוד שטרן שליט"א, על סיועו הרב בכל משך כתיבת הספר, בהמצאת מקורות מצוינים וספרים יקרי ערך.

וכן אודה לכל אותם יהודים שפגשתי בדרכי, שעוררו אותי בידעין ובלא יודעין למחשבות טובות, והביאוני עד הלום.

מקום של כבוד וברכה, אייחד לידידי עוז, דורש אמת ונחבא אל הכלים, אוהבם
ודורש שלומם וטובתם של עבדי ה' הגלויים והנסתרים, הרה"ח ר' אליעזר רידער
שליט"א מניו יורק, שפרש חסותו על כל המפעל הקדוש הזה, ודחק בי בחכמתו
המיוחדת להשלים את המלאכה.
זכות הופעת החיבור על כל הנקודות הטובות שיבואו בעז"ה בעקבות כך, הינם כל
כולם של ר' אלי!

כצאתי את הקודש אפרוש כפי בתחינה:

ריבון כל העולמים ואדוני האדונים, הבט נא אל אלפי רבבות בניך ובנותיך, אשר מבור
צרותיהם ותלאותיהם שואפים נגדך יום יום, ובמקום לתלות תקוותם ברופאים, בעלי
ממון, ושאר אנשי כוח ושררה, מליטים פניהם בספר התהילים וזועקים אך אליך,
יושב תהילות ישראל.

בבתי החולים, בבתי המשפט, תחת החופה ועל משבר הלידה, ספר התהילים אחוז
בידי ילדיך כאוצר בלום שאין לו תמורה.

ריבוננו של עולם! אלפי שנות גלות, ועדיין עיניהם של עניי עמך תלויות אליך,
ורק אליך.

אל נא, בלשון אשר הזכירך, נא אתה זכור!

חיים גרליץ

שירי ה'איש'

תחינה להשגת האמת הנצחית ולהצלה מפיתויי הזמן

"אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה".

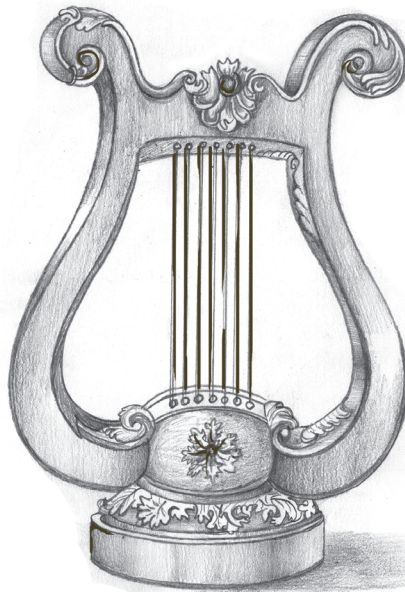
כי רק לאמת הפנימית יש תקווה לצמוח ולעשות פירות.

"והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול".

לעומת זאת, שמחתם של הרשעים, רגעית היא וחולפת מהר מאוד.

"לא כן הרשעים, כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח".

ילה במדבר יהודה. הירח החיוור נדמה כנקודה של אמת זוהרת בעולם אפוף לבטים. דוד המלך מתבונן בחייו הקשים ולמודי הסבל ונזכר לרגע בתחליפים המוצעים לו. השכנים הרעים בבית לחם קוראים לו להתנהג כמותם וליהנות מכל רגע. הנערים מציעים לו חיים משוחררי עול. והוא, כה בודד הוא מולם, כיוון שהשעה משחקת להם, בעוד חייו שלו רצופי כאב. אך הכמיהה לאמת ולאוושר הפנימי, לא משאירה דרך אחרת מאשר נתיב הייסורים. שירתו מבטאת את האמונה באמת הפנימית והנכונות לסבול עד להשגת האור הנצחי:

מקורות: תהילות ה'.

א אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים,
 וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד, וּבִמְשֹׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב: ב כִּי
 אִם־בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ, וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה:
 ג וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַעַל־פְּלִגֵי מַיִם, אֲשֶׁר פְּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ
 וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל, וְכֹל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: ד לֹא־כֵן
 הַרְשָׁעִים, כִּי אִם־כַּמִּין אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ: ה עַל־כֵּן
 לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט, וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים:
 ו כִּי־יִוֹדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צְדִיקִים, וְדַרְךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד:

למה רגשו גויים

שיר אמונה וביטחון של הצדיק בשעה שנדמה שדרך רשעים צלחה

שיר תקווה, אמונה ונחמה, הלועג לתרועות הרשעים ומאמץ את ליבם של אנשי האמת. "למה רגשו גויים ולאומים יהגו ריק". מה לכם מרעישים ומתהללים בניצחונכם, טרם ניצחתם בשדה הקרב.

"יתייצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד, על ה' ועל משיחו". הפלישתים בראשות מלכיהם מתייצבים נגד האלוקים אשר משחני למלך וציווה עלי ללחום את מלחמת בני ישראל. האם תדמו בליבכם, שרי פלישתים, לנצח את האלוקים?!

"יושב בשמים ישחק, ה' ילעג למו".

הלא האלוקים לועג לכם. הוא ברא אתכם ואת כוחכם ומבלי כל מאמץ מצידו תהפכו כולכם לאין ואפס.

"ואני נסכתי מלכי, על ציון הר קדשי".

אני הולך עם האמת הצרופה. אין דבר מעצים, מרגיע ומחזק, כמו האמת. האלוקים המליך אותי על ציון הר קדשו. הוא קרא לי "בני אתה" וציווה עלי למשול בכם.

אז הסכיתו אלי מלכים:

כמה טוב לשמוע אל האלוקים וללכת בדרכיו. הבה נניח לכלי המלחמה ונשובה אל ה' בגיל וברעדה.

"כי יבער כמעט אפו, אשרי כל חוסי בו".

בקושי שכנו הדי השמחה בירושלים מתפיסת המלוכה על ידי דוד המלך שהופיע מחברון, וכבר נזרקה העיר שנית אל סערת המלחמה. מפקדי צבא פלישתים שנהנו ממצב ההפקר ששלט בארץ ישראל שבע שנים, התנגדו למלכות דוד וגמרו לשים לה קץ. הם התקבצו בהמוניהם אל עמק רפאים, בנו סוללות ותותחים ופתחו בתרועות מחרישות אוזניים. דוד המלך עשה את דרכו בלוויית אנשיו הנאמנים אל מצודת ציון. אותה מצודה שנכבשה אך לפני ימים מספר ואשר הקפיצה את הפלישתים משלוותם. מכאן ינהל את המערכה וישיע בעזרת ה' את ישראל מיד פלישתים.

מהחלונות המקומרים של המצודה נשקף מחנה האויב לכל רחבו. צבא אדיר. מאחורי המצודה במעלה ההר, ניצבים הכן חיילי בית דוד. צבא ישראל. מתי מעט אחוזי חרב. בעוד שעות מספר יפתח המאבק. לוחמי ישראל שפופים ברוחם, בעוד לוחמי פלישתים מתרברבים בכוחם ומשמיעים תרועות ניצחון. דוד המלך נוטל לידייו את הנבל המלווה אותו בדרכיו ופותח בשיר קדוש שצליליו בוקעים מחלונות המבצר.

מקורות: רש"י.

ב

א לְמַה רָגַשׁוּ גוֹיִם, וְלְאֻמִּים יִהְיוּ דְרִיק: ב יִתְיַצְבוּ מַלְכֵי־
 אֶרֶץ, וְרוֹזְנִים נוֹסְדוֹי־יַחַד, עַל־יְהוָה וְעַל־מְשִׁיחוֹ:
 ג גְּנִתְקָה אֶת־מוֹסְרוֹתֵימוֹ, וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ:
 ד יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק, אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ: ה אִזּוּ יִדְבַר אֱלֹהֵימוֹ
 בְּאָפוֹ, וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ: ו וְאֲנִי נִסְכַּתִּי מַלְכֵי, עַל־צִיּוֹן הַר־
 קִדְשֵׁי: ז אֶסְפְּרָה אֶל חֵק, יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתְּהָ, אֲנִי
 הַיּוֹם יִלְדֶתֶיךָ: ח שֶׁאֵל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ, וְאֶחֱזַתְךָ
 אֶפְסֵי־אֶרֶץ: ט תִּרְעַם בְּשֵׁבֶט בְּרוֹזַל, כְּכֹלִי יוֹצֵר תִּנְפְּצֵם:
 י וְעַתָּה מַלְכִים הַשְּׁכִילוּ, הוֹסְרוּ שִׁפְטֵי אֶרֶץ: יא עֲבָדוּ
 אֶת־יְהוָה בִּירְאָה, וְגִילוּ בְרַעְדָּה: יב נִשְׁקוּ־כֶּר, פֶּן־יֵאָנֶפֶּה
 וְתֵאבְדוּ דְרֶךְ, כִּי־יִבְעַר בְּמַעַט אָפוֹ, אֲשֶׁר־י כָּל־חוֹסֵי בוֹ:

